

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar nr. 5/J (1/2005)

HOTĂRÂREA NR. 5/J
Ședința din data de 12 aprilie 2005

Președinte:

Anton Pandrea

- președintele secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Membrii:

Andreieș Virgil-Viorel

- președintele Curții de Apel Cluj

Bărbulescu Lidia

- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Bejinaru Florica

- președintele Tribunalului Mehedinți

Gâlcă Iulian

- președintele Curții de Apel Alba-Iulia

Hărăstășanu Angela

- judecător la Curtea de Apel Brașov

Huza Maria

- președintele Tribunalului București

Rădulescu Alexandrina

- judecător la Judecătoria Cluj

Secretariat: Dumitrache Valeria

- inspector general

Pe rol soluționarea cauzei având ca obiect acțiunea disciplinară exercitată de Colegiul de conducere al Curții de Apel T... împotriva judecătorului G... S... de la Judecătoria O...

La apelul nominal au răspuns reprezentantul Colegiului de conducere al Curții de Apel T..., D... M..., vicepreședintele curții, judecătorul G... S... și martorii propuși de judecător: S... C... și C... I...

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către secretariatul secției după care:

S-a procedat la audierea martorilor sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind consemnate în procese-verbale și atașate la dosarul cauzei.

Constatând că nu mai sunt cereri de formulat și probe de administrat, Consiliul a considerat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul pe fond.

Reprezentantul Colegiului de conducere al Curții de Apel T..., D... M..., în susținerea acțiunii disciplinare, arată că, urmare a cercetării prealabile efectuate de judecătorul inspector de la Curtea de Apel T..., s-a stabilit că la data de 22 septembrie 2004 între judecătorul G... S... și petiționarul P... G... a avut loc un incident soldat cu agresarea fizică și verbală de către judecător a petiționarului.

Apreciind că faptele săvârșită de judecător își găsesc corespondent în prevederile art. 97 lit. „b” și „c” din Legea nr.303/2004 cu referire la art. 21 din Codul deontologic al magistraților sunt dovedite, solicită aplicarea unei sancțiuni disciplinare corespunzătoare.

Judecătorul G. S arată că există mici similitudini în declarațiile ce se află la dosarul cauzei, fiecare persoană audiată exprimându-și propria opinie. Apreciază că judecătorul inspector n-a inserat în materialul întocmit după efectuarea cercetării prealabile toate aspectele care au fost relatate de persoanele cu care s-au purtat discuții. Solicită Consiliului să aibă în vedere că reacția sa a fost urmare a atitudinii numitului P G care i-a amenințat copilul cu moartea, iar dacă o astfel de reacție este o abatere disciplinară, o recunoaște.

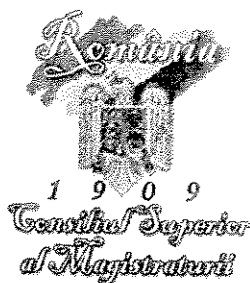
Cât privește existența certificatului medico-legal al numitului P G aflat la dosarul cauzei și care atestă că acesta ar fi fost agresat fizic, agresiune ce ar putea proveni din data de 22 septembrie 2005, judecătorul a arătat că răspunsul se regăsește în declarația martorului C I , iar pe de altă parte, „este deja cunoscut că un certificat medico-legal se poate obține de la un Institut de Medicină Legală cu un singur pachet de țigări”. Arată că numitul P G este un client permanent al bățăilor și apreciază că o persoană nu poate fi vătămată fizic doar prin prinderea de gulerul hainei.

Depune la dosar concluzii scrise.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Asupra acțiunii disciplinare de față, constată următoarele:

Cu adresa nr. 1052/A/V/I din 22.11.2004, Colegiul de conducere al Curții de Apel T. , în temeiul dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii în vederea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____ S _____ de la
Judecătoria O _____.

În motivarea acțiunii disciplinare se arată că la data de 22 septembrie 2004, în jurul orelor 14:00, judecătorul G _____ S _____ s-a deplasat la barul patronat de petiționarul P _____ G _____, aflat în imediata apropiere a Judecătoriei O _____, unde a avut loc un incident între cei doi, incident soldat cu agresarea petiționarului de către judecător.

Se reține în motivarea acțiunii disciplinare că anterior incidentului, cele două persoane s-au aflat în relații foarte bune – aspect confirmat de greșierul R _____ E _____ de la Judecătoria O _____, relații care au depășit cadrul raporturilor care trebuiau să existe între un magistrat și justițiabil – parte în diferite procese soluționate de judecător.

A apreciat Colegiul de conducere al Curții de Apel T _____ că apărarea formulată de judecător în sensul că atitudinea sa a fost o reacție la amenințarea făcută de petiționar cu moartea fiului său nu justifică comportamentul judecătorului care trebuie să fie conform normelor Codului deontologic al magistraților.

Pentru motivele expuse, Colegiul de conducere al Curții de Apel T _____, apreciind că vinovăția judecătorului este dovedită, faptele sale de agresare fizică și verbală a numitului P _____ G _____ întrunind elementele abaterilor prevăzute de art. 97 lit. „a” și „b” din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, a solicitat sancționarea disciplinară a judecătorului, în conformitate cu prevederile art. 98 din lege.

În cuprinsul notelor de relații date în cadrul cercetării prealabile (filele 72, 73, 74, 76, 81-86), precum și în declarația dată în fața Consiliului Superior al Magistraturii (filele 35-38) și în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei (filele 21-34), judecătorul G. Sorin a expus împrejurările în care a avut loc incidentul din data de 22 septembrie 2004 și a apreciat că acest incident nu a produs nici un impact negativ la adresa imaginii justiției și a magistraților, întrucât comunitatea nici nu a cunoscut despre incident, iar puținele persoane care au aflat au înfierat gestul numitului P. G. și s-au limitat să afirme că reacția lor la așa ceva ar fi fost foarte (mult mai) violentă. A negat categoric că l-ar fi agresat fizic pe P. G., că anterior incidentului s-ar fi aflat în relații apropiate cu acesta, ce ar fi depășit cadrul relației judecător - justițiabil și că i-ar fi promis să intervină la Curtea de Apel T. pentru soluționarea favorabilă a unui dosar în care avea calitate de parte.

Analizând actele și lucrările dosarului, Consiliul constată că acțiunea disciplinară este întemeiată pentru considerentele, ce succed:

Conform art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistratului „magistrații sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. Potrivit art. 21 din Codul deontologic al magistraților „judecătorii sunt datori ca, atât în exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”. Iar potrivit art. 5 lit. „b” din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești „judecătorii sunt obligați să respecte normele de deontologie profesională, obligațiile statutare și cele ce rezultă din regulament”.

Conform art. 96 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, „magistrații răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției”. Iar potrivit art. 97 alin. 1 lit. "b" din același act normativ, constituie abatere disciplinară „nerespectarea prevederilor cuprinse în Codul deontologic al magistraților”.

Prin dispozițiile legale mai sus citate, legiuitorul a urmărit ca independența reală conferită judecătorilor – ce reprezintă o garanție a inamovibilității – să nu însemne implicit lipsa oricărei forme de răspundere a acestora.

Iar răspunderea disciplinară a judecătorilor derivă din exigența pe care trebuie să o dovedească prin comportamentul său atât în exercitarea atribuțiilor profesionale cât și în afara acestora.

Or, așa cum rezultă din probele dosarului judecătorul G S a dovedit un mod greșit de înțelegere și respectare a normelor Codului deontologic al magistraților, care au impus conduitei acestora anumite exigențe, tocmai cu scopul de a fi conformă cu onoarea și demnitatea profesiei.

Astfel, din declarațiile petiționarului P G , a martorilor audiați cât și din relatările judecătorului reiese, fără dubiu, că la data de 22 septembrie 2004, în incinta barului patronat de P G , a avut loc o altercație între judecător și acesta.

P G , în declarația dată reprezentantului desemnat de Colegiul de conducere al Curții de Apel T să efectueze cercetarea prealabilă, dar și în memoriul adresat imediat după eveniment conducerii curții, arată că a fost agresat verbal și fizic, judecătorul l-a lovit cu genunchiul în stomac apoi de mobilierul din bar, i-a adresat injurii și l-a amenințat.

În susținerea afirmațiilor sale sunt declarațiile martorilor T
A și C P , prezenți la momentul incidentului și certificatul
medico – legal nr. 868/27.09.2004 eliberat de Institutul de Medicină Legală C
S. .

Contrar acestor susțineri, martorii C I , G Ș și F
C , prezenți la locul incidentului, au arătat că acțiunea judecătorului a fost
limitată la o „simplă luare de guler” a numitului P G și la solicitarea
unor explicații cu privire la atitudinea acestuia de a-i amenința copilul și familia. În
completarea acestor declarații, martora S C a arătat că numitul P
G i-a făcut cunoscut că a depus plângere împotriva judecătorului
G S , dar nu a făcut referire la vreo agresiune fizică asupra sa din
partea judecătorului.

Prin urmare, sub aspectul amplitudinii și gravității incidentului ce a avut loc la
data de 22 septembrie 2004, așa cum rezultă din analiza coroborată a probelor,
acesta s-a limitat la luarea de gulerul hainei a numitului P G de către
judecător – fiind aspectul sub care probele administrate din partea ambelor părți se
suprapun.

Dar și în aceste condiții conduita judecătorului a fost în total dezacord cu
normele de deontologie profesională.

De altfel, chiar judecătorul în declarațiile sale, atât pe parcursul cercetării
prealabile cât și în fața Consiliului, a recunoscut că nu a ales cea mai potrivită cale
pentru rezolvarea situației ivite. Deși avea posibilitatea să anticipeze că demersul
său era de natură a-i compromite demnitatea și onoarea sa ca judecător și a-i pune
sub semnul întrebării probitatea sa morală, judecătorul și-a asumat riscul, oferind

motive pentru reclamații și sesizări. În calitatea de magistrat ar fi trebuit să cunoască că drepturile și le poate valorifica numai pe căile legale.

Chiar dacă apărările și susținerile judecătorului referitoare la motivul ce a determinat incidentul, respectiv starea de nervozitate, furie, teamă și dorința de apărare a familiei, sunt reale, acestea nu-l pot exonera de răspundere.

Nu prezintă relevanță nici aprecierea judecătorului cu privire la impactul pe care l-a produs incidentul petrecut la data de 22 septembrie 2004, deoarece nu prin prisma aprecierii proprii se evaluează atingerea adusă imaginii justiției. Iar această apărare nu poate reprezenta o justificare în încălcarea normelor Codului deontologic care impun comportamentului magistratului anumite exigențe, indiferent de împrejurări.

Prin urmare, în sarcina judecătorului urmează a fi reținută abaterea disciplinară prevăzută de art. 97 alin.1 lit. „b” din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistratului, fapta care nu se circumscrie și abaterii prevăzută de art. 97 alin. 1 lit. ”a” care incriminează încălcări ale prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind magistrații.

În raport de gravitatea concretă a faptei săvârșite de judecătorul Gheorghisan Sorin ținând cont și de faptul că judecătorul nu a mai fost sancționat disciplinar și că nu este cunoscut ca o persoană cu un comportament violent, Consiliul apreciază că se impune a-i fi aplicată sancțiunea disciplinară a avertismentului.

În consecință, urmează a se admite acțiunea disciplinară exercitată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel T și a se aplica judecătorului G S – pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 97 lit. ”b” din

Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 98 alin. 1 lit. "a" din aceeași lege.

PENTRU ACESTE MOTIVE

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea disciplinară exercitată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel T împotriva d-lui judecător G S , de la Judecătoria O și, în consecință:

În baza art. 98 lit. „a” din Legea nr. 303/2004, aplică domnului judecător Gherghișan Sorin sancțiunea disciplinară a avertismentului pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 97 lit. „b” din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 21 din Codul deontologic al magistraților.

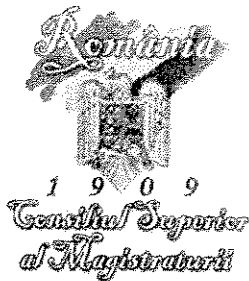
Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 29.04.2005

Președinte:

Anton Pandrea

președintele secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Membrii:

Andreieș Virgil-Viorel

- președintele Curții de Apel Cluj

Bărbulescu Lidia

- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Bejinaru Florica

- președintele Tribunalului Mehedinți

Gâlcă Iulian

- președintele Curții de Apel Alba-Iulia

Hărăstășanu Angela

- judecător la Curtea de Apel Brașov

Huza Maria

- președintele Tribunalului București

Rădulescu Alexandrina